

Ötletek, javaslatok

A Magyar Sakkszövetség működésének teljes megújítása mindenképpen napirenden van, ám a magam részéről elegendő információ híján nem látom át az egész működését, szakmai kompetenciákat pedig nem fedezek fel magamban, hogy az olimpiai válogatott szerepléséről a komoly szurkoló hozzáértésén kívül többet mondjak. Vannak ötleteim vagy véleményeim a működés több területét illetően is, ám csak olyan részterületek esetén szeretnék javaslatokat megfogalmazni, melyekre (csapatvezetői, versenyszervezői, edzői) tapasztalatom és kompetenciám alapján, a problémát átérezve valós alternatívákat tudok mondani.

1) A szövetségi hivatali struktúra átszervezése

Erre viszonylag kevés rálátásom van, mégis ezzel kezdem, mert ugye, fejtől bűzlik. A sakkszövetség is.

1.1. Az elnök

Az elnök dolga nem az, hogy megállás nélkül hülyeségeket beszéljen, hanem az, hogy pénzt szerezzen a sakkozásnak gazdasági vagy politikai kapcsolatai révén. Mivel az elnök esetek döntő többségében nem ért a sakkhoz, nem része a munkaköri kötelességének és feladatainak az, hogy szakmai kérdésekkel foglalkozzon.

Amennyiben a szövetség elnöke mégis nagymester lenne, akkor is fontos, hogy belássa és betartsa azt, hogy attól még, hogy nagymester és elnök egy személyben, pozíciójából fogva nem ért a szakmához, mert az ilyes esetekben szoktak diktatúrák kialakulni. Az elnök dolga nem ez.

1. 2. A szakmai szervezet (szakmai igazgató, ifjúsági szakfelügyelő, szövetségi kapitányok, kommunikációs igazgató, területekért felelős elnökségi tagok)

A szakmához értés a szakmai igazgató, az ifjúsági szakfelügyelő, a férfi és női szövetségi kapitány dolga. Hagyni kell őket bekéiben dolgozni. Ez azt is jelenti, hogy egy szakmai igazgatóra szüksége van a sakkszövetségnek. Amennyiben a szakmai igazgató elnökségi tag, akkor ő ügyvezető alelnök egyúttal. Amennyiben az alelnök nem szakmai vezető, azaz ügyvezető alelnök, akkor nem alelnök a neve, hanem elnökhelyettes, azaz, az elnök távollétében az elnökségi ülések levezetésére jogosult elnökségi tag.

Nagyon fontos lenne egy olyan kommunikációs igazgató felvétele is, aki egyébként tud helyesen írni, és nem téveszti el nagymesterek neveit. Ennek a személynek nem feltétlenül kell sakkozónak lenni, viszont képzett és profi kommunikációs szakembernek, akinek a feladatkörébe tartozna a szövetség honlapjának, facebook-csatornájának, youtube-csatornájának felügyelete is a sajtómeghívások intézése, sajtóanyagok készítése és a különböző, sajtónak nyilatkozó sakkszövetségi munkatársak kommunikációs felkészítése is.

Máshol működik, a Magyar Sakkszövetségben (és más területi sakkszövetségekben) is működni kéne, hogy területért felelős elnökségi tagok vannak. Utánpótlásképzésért, rendezvényekért, saktörténeti bizottság működéséért stb. felelős elnökségi tagok, akik egyúttal a releváns bizottságok elnökei is egyúttal.

1. 3. Nem működő tagegyesületek törlése

A demokratizálást hivatott elősegíteni a kiszűrendő tagegyesületek törlése a tagszervezetek közül. Tudom, hogy a sakkszövetség úgy áll hozzá, hogy tagegyesületet csak akkor töröl, ha azt a bizonyos egyesület maga a bíróság törli, de ez nevetséges. Meg kell akadályozni azt, hogy nem működő, lappangó egyesületek a különböző közgyűléseken tömegével jelenjenek meg meghatalmazott útján, aztán újból elszunnyadjanak. Azon egyesületek, melyek két évig nem fizetik be a tagdíjat VAGY két évig nem vesznek részt az országos versenyrendszer egyetlen versenyén sem (értve ez alatt nem csak a területi szintig lenyúló országos

csapatbajnokságokat, de az országos rapid és villám egyéni bajnokságot, szenior bajnokságot, ifjúsági bajnokságokat is), azt kötelezően törölni kell és kész. Tehát amely csapat befizeti a tagdíjat ugyan, de egyébként egyetlen játékosa sincs, aki két évig bármely versenyen részt venne, azt törölni kell és kész.

1. 4. Bizottságok (Ifjúsági Bizottság, Edzőbizottság)

Nagyon fontosnak tartom a valóban működő bizottságok létrehozását. Amennyiben a sakkszövetség nem önmagáért vagy az elnökért van, hanem a széles sakkársadalomért, akkor igenis mindenkit meg kell keresni: nem csak ifjúsági bizottságra van szükség, de szenior bizottságra, edzőbizottságra, sakk történeti bizottságra, melyeknek mind külön-külön költségvetési sort kéne biztosítani, amivel rendelkezhetnek.

1. 4. 1. Az Ifjúsági Bizottság

Az utánpótlás-nevelés szempontjából a legfontosabb az ifjúsági bizottság. Ezzel összefüggésben ne lehessen ifjúsági bizottsági tag, akinek a csapata nem vesz részt az országos versenyeken. Ne legyen az, hogy olyanok szavaznak az országos versenyekről, akik egyébként azokon nem vesznek részt.

Az ifjúsági bizottságba be lehessen kerülni és ki lehessen kerülni, ne a bizottsági elnök (akit az elnökség nevez ki) töltsen fel a bizottságot. Ha elfogadjuk azt a tételt, hogy közösen, együtt kell dolgoznunk, akkor el kell fogadjuk azt is, hogy esetleg olyanokkal kerülnénk egy asztalhoz, akikkel esetleg nincs szívélyes viszonyunk. Természetesen nem kötelező elfogadni a kiérdemelt tagságot.

Mire gondolok? A bizottság elnöke az ifjúsági ügyekért felelős elnökségi tag lenne. (Ideális esetben ugyanis az elnökségi tagság nem csak azt jelenti, hogy háromhavonta egyszer az elnökségen megszavazunk mindent, amit az elnök mond.) Tagjai: az országos ifjúsági bajnokság győztes csapat vezetője, az országos gyermek bajnokság győztes csapat vezetője, az

országos U18-as, U14-es és U10-es rapid bajnok csapat vezetője, az országos egyéni és országos rapid egyéni bajnokságon legtöbb pontot elérő első három edző (természetesen, amikor egy gyerek pontot szerezne ezen a két versenyen, meg kéne neveznie az edzőjét, és az edzők ugyanannyi pontot kapnának, mint az általuk edzett gyerekek, és így ők is rangsorba kerülnének; a gyerek megnevezhetne két vagy maximum három edzőt, akik között igazságosan lenne a gyerek pontja elosztva), az edzőbizottság által delegált EB-tag, és a szülők képviselője (aki ugyanúgy meg lenne választva, a szülők választanának maguk közül az országos egyéni bajnokság idején). Ez 10 fő + az elnök, 11 fős bizottság, amennyiben személyi átfedés lenne (az országos ifjúsági és gyermek bajnokcsapat ugyanaz), akkor a második helyezett csapat vezetője lenne meghívva, ha valaki nem vállalná el a meghívást a bizottságba, akkor helyette az utána következő személy lenne meghívva, ha ő se vállalja el, akkor a bizottság alacsonyabb létszámmal működne. A bizottság az elnök javaslatára titkárt választana, aki az ügyeket a döntéshozatalra előkészítené, a jegyzőkönyveket vezetné és nyilvánosságra hozná, tájékoztató anyagokat készítené.

Az IB feladata lenne az országos gyerekversenyek megpályáztatása, a pályázatok elbírálása, az országos pontrendszer felállítása, a nevelési költségtérítési szabályzatra javaslattevés, esetleges versenykiírás-módosítás (azaz, például az, hogy a hazai rendezésű országos ifjúsági versenyeken ne a HUN jelzés, hanem vagy a HUN jelzés, vagy a magyar állampolgárság döntsön, esetleg csak az állampolgárság, mert az az adu ász, az mindent visz), az ifjúsági szövetségi kapitány személyére vagy két személyre javaslattevés (amit az elnökség hagy jóvá), az ifjúsági szövetségi kapitány működésének felügyelete, az esetlegesen érkező támogatási pénzek (pl. sport XXI.) elosztása területfejlesztési elvek alapján, a különböző központi és régiós sakkiskolák felállítása, működésének felügyelete. (Nyilvánvaló módon maga ezek irányítása a központi és régiós sakkiskolák vezetőinek feladata.) Az ifjúsági bizottság válasszon ifjúsági szakfelügyelőt, aki ténylegesen szakfelügyeleti feladatot lásson el: látogassa a különböző versenyeket, sakkiskolákat, műhelyeket, kritikákat és ajánlásokat fogalmazzon meg.

1. 4. 2. Az Edzőbizottság

Az edzőbizottságot hasonló módon képzelem el. Vezetője az edzőképzésért felelős elnökségi tag, viszont itt a legjobb eredményeket elérő edzőkön kívül a következő személyek kapnának

meghívást: az edzőbizottság által kijelölt, az edzőképzésért felelős személy, minimum 2 fő végzett pedagógus oktatási és edzői tapasztalattal, illetve az ifjúsági bizottság által delegált IB-tag. A bizottság az elnök javaslatára titkárt választana, aki az ügyeket a döntéshozatalra előkészítené, a jegyzőkönyveket vezetné és nyilvánosságra hozná, tájékoztató anyagokat készítené. Fontos lenne, hogy az edzőképzés irányításán kívül a bizottság sakk-könyv ajánlásokat is tegyen, döntsön az év könyvéről, a Polgár Judit-féle sakkpalota helyett valódi, négy évfolyamra lebontott, heti egy órás általános iskolai felhasználásra alkalmas (ekképp órarendi és szakkörszerű működést is lehetővé tevő) oktatási programot készítsen tantervvel-tanmenettel-tankönyvvel-munkafüzettel, ahogy az online sakkiskola anyagait is bővíteni kellene, és magasabb szintű rendszerezett anyagokat is ki kéne adnia a sakkozás általános színvonalának fellendítése érdekében.

Ehhez tartozik, hogy a szövetségnek jogszabály-módosítást is el kéne érnie: egyéni vállalkozóként a sakkedző foglalkozást csak az vehesse fel, aki végzett sakkedző, mert jelenleg bárki végzettség nélkül kinevezheti magát sakkedzőnek, és ezzel átveri a szülőket, gyerekeket, a sakkra pedig negatív hatással bír, mert sakkozni szerető gyerekek, akikből később mesterek, mesterjelöltek, szponzorok lehetnének, a negyedosztályú szintig se jutnak el. Szintén az egész edzőképzési rendszert át kéne dolgozni, akár jogszabály-szinten, mert nonszensz, hogy a végzett sakkedzőnek 60%-ban nagyvérkörrel, doppingszerekről, csonttörésekről kell tanulnia, ami egyébként tök jó, csak ahhoz nem segít, hogy valaki jobb edző lehessen. A szellemi sportokra (a sakkon kívül ez most a gó, a dáma és a bridzs Magyarországon) egyszerűen más edzőképzési szabály kellene, hogy vonatkozzon.

1. 4. 3. Sakktörténet, sakk-kultúra

Sakk-kultúrával foglalkozó sakktörténeti bizottságra ugyanúgy szükség van, mint minden másra. Nagyon fontos lenne feltárni a magyar játék történetét, a sakknak az alkotó- (film, könyv, zene) és képzőművészetekben (festészet, szobrászat) illetve az iparművészetben való megjelenését is, hisz ezzel az ország kulturális hagyományait is ápoljuk, és a sakk népszerűsítését is elősegítjük. Ekképpen irodalomtörténezzel, művészettörténezzel, filmesztétával is érdemes lenne felvenni a kapcsolatot.

2) Országos felnőtt bajnokság

2. 1. A bajnokság elnevezése és hogy milyen egy valódi szuperliga

Nagyon jónak hangzik, hogy szuperliga, első osztály és másodosztály, de ezek valójában első osztály, másodosztály és harmadosztály jellegű bajnokságok, így a fellengzős, kérkedő és hazug elnevezéseket mindenképpen megszüntetném. A szuperliga az az, ahol 4-6 táblán 2550-nél magasabb értékszámú játékosok mérik össze az erejüket, külföldi korlátozás nélkül a magasabb színvonal elérése érdekében (és ha ezen egy 2500-as magyar nagymester megsértődik, hogy helyette egy 2550-es külföldi kerül be így a csapatba, akkor nézzen magába, hogy miért éri meg a csapatnak külföldit szerepeltetni helyette, akinek utazási, szállási és étkezési költséget is kell a leülési pénzen és pontpénzen kívül biztosítani). A 12 táblás, kötelező női és ifjúsági játékosokkal felálló csapatok, ahol az utolsó táblák élője 2000-2200 körül van, egyszerűen nem nevezhető szuperbajnokságnak, nevetséges ilyenről beszélni. Így vagy a nevet lenne érdemes elhagyni, vagy a 12 táblát, és helyette 6 táblán folytatni a küzdelmeket.

Mivel a magyar csapatbajnoki rendszer hagyományosan 12 táblás, így inkább a nevet hagynám el. Nem lesz valami szuper, csak, mert annak nevezzük. Amennyiben hirtelen 6 táblás lenne a bajnokság, akkor a csapatok játékosai egy komoly részét egyszerűen szélnek eresztenék.

2. 2. A bajnoki struktúra átszervezése

Viszont nevetséges az is, hogy a kezdetben 16 csapatos bajnokságok 14, 12, 10, majd most már 8 csapatosra szűkültek. Az 1+2+6 csapatos bajnokságot nem bírja eltartani az a kevés csapat, amelyik még jelen van, folyamatos a sakkozók kiöregedése azaz kihalása, a kiadott versenyengedélyek számának csökkenése demográfiai (előregedés, kivándorlás) okokból is megállíthatatlannak tűnik. A nyugdíjasok mellett a gyerekek csoportja a második legnagyobb számú sakkozói csoport, de valljuk be, egyetem-munka illetve család-gyerekek mellett (amennyiben nincs is szó kivándorlásról), a fokozódó megélhetési nehézségek miatt is nehezen képzelhető el, hogy amatőr felnőtt sakkozók sora játszik vasárnaponként. Ez azt jelenti, hogy tetszik, nem tetszik, de az 1+2+6 csapatról érdemesebb lehetne átállni 1+4 csapatos bajnoki

rendszerre, vagy akár 1+1+4 csapatosra, és anélkül, hogy feljutási jogok lennének, minden csapat nevezhessen oda, ahova nevezni akar. Visszafelé lépni úgy is visszalépnek a csapatok (legutóbb pl. a Miskolc), de ha véletlenül lenne egy megerősödő csapat, ne kelljen neki több évig szenvedni a megyebajnokságban, NB2-ben, mire feljut értelmesebb szintre.

Azaz, a jelenlegi rendszerről a táblaszám megtartása mellett egy nyílt, svájci rendszerű rendszerre lenne érdemes átállni. Ennek is tudom, megvan a hátulütője: le kell a termeket foglalni előre. Így azt javaslom, hogy duplahétvégés rendszerben legyen fixen 11 forduló, és garantáltan a duplahétvégből az egyik forduló otthoni meccs lesz. Akár a versenybírásgot lehet kérni is arra, hogy inkább szombaton vagy inkább vasárnap legyen otthoni meccs, azokban az esetekben, ahol a terembérlés rugalmatlan. Jó esetben a jelenlegi 1+2+6-os rendszer 1+4-es vagy 1+1+4-es rendszerre való átállása esetén 18-20 csapatos bajnokságok lennének, ráadásul, ha ebben az esetben megszűnik menet közben egy csapat, akkor a svájci rendszer jellegzetessége miatt nem fog mindenki szívni emiatt, mint tavaly, amikor a Pénzügyőr szűnt meg menet közben, és a kezdetben 11 csapatos, 11 fordulós, 10 meccses bajnokság menet közben változott át (a még az első forduló előtt 2 nappal visszalépő Szigetszentmiklós miatt is) 9 csapatos, 11 fordulós, 8 meccses és 2x vagy 3x kimaradós bajnoksággá. A kötelező ifi és női táblát fenntartanám.

Nagyon fontosnak érzem az NB-s liga életrehívását vagyis feltámasztását, amelybe nem csak az NB I-es csapatok vezetői kerülhetnének be. Az NB-s ligának véleményező és javaslattevő szerepe kell legyen, és a vezetőit az NB-s csapatvezetők értekezletén saját maguk közül kellene kiválasztani (ez ismét csak a sakk demokratizálását hivatott elősegíteni, azt, hogy minél többen érezzék, hogy az érdekeik képviselve vannak, és minél többen járuljanak hozzá a közös ügyeinkhez).

2. 3. Téli átigazolási időszak és kölcsönadás

A csapatbajnoksághoz tartozik az is, hogy szintén évek óta szorgalmazom a téli átigazolási időszak bevezetését, és most, hogy a gázárak emelkedése amúgy is kikényszerítené, hogy szeptembertől novemberig, majd februártól májusig tartson az országos bajnokság (csak az idei

kiírás ezt a szempontot még nem érvényesítette), lehetne egy téli szünetes átigazolási időszak, erősen korlátozott (értsd: 1, maximum 3) fő átigazolásával. Szintén javaslom a „kölcsonadás” bevezetését, mely szólhat fél évre (szeptembertől decemberig vagy januártól májusig) vagy az évad végéig, amennyiben a vendégjátékosit tudja kezelni a rendszer, akkor a kölcsönadott játékost is tudni fogja. Előnye ennek az, hogy nem kell átigazolni majd visszaigazolni egy kölcsönadott játékost (ezek többnyire ifik), az erőlistákon dőlttel lehetne a kölcsönadott játékost jelölni illetve áthúzóval. Természetesen azonos bajnokságba nem lehetne kölcsönadni játékost, és erősen limitálva lenne a kölcsönözhető játékosok száma, de a vendégjátékosoktól eltérően nem lenne rájuk meccsenkénti limit. Az NB-s kiírásból számúzném azt a kitéletet ezek mellett, hogy ifjúsági játékos csak anyaegyesületi lehet illetve legalább egynek annak kell lennie, mert lehetne kölcsönvett játékos is ifi. A kölcsönadásnak az lenne az előnye az átigazolással szemben, hogy a játékos játékjoga továbbra is az eredeti csapatnál maradna, így nem lehetne az, hogy meggondolja magát a játékos, és a megállapodással ellentétben mégsem igazol vissza, amikor végül átigazol, akkor az eredeti egyesületnek járna az átigazolási pénz, illetve, ha ifjúsági játékosként pontot szerez, az eredeti egyesületnek is járna pont (fele-fele arányban osztva, vagy akár teljes mértékben az eredeti egyesületnek adva a pontokat, a kölcsönadás megkötésekor ezt előre rögzítve).

2. 4. A női bajnokság és a kupa

Azt gondolom, hogy egy egy hét alatt lebonyolított női bajnokságra (de ne két táblán, könyörgöm, mint ami volt 2005 körül, össze-vissza vendégjátékosal) szükség lenne. Négy táblán tudom elképzelni, még akkor is, ha egyébként első nekifutásra csak 4-6 csapat jelentkezne. Külön női bajnokságra szükség van és kész.

A kupa pedig bevezethető lenne, szimpla, egymérkőzéses kieséses rendszerrel. Első lépésben megyén belül lehetne megtartani, bármilyen jellegű kiemeléssel, majd megyéből feljutottak és NB II-es csapatok szintje, majd a győztesekhez csatlakoznának az NB I/B-sek, majd a következő fordulóban az NB I-es csapatok is. Mindig az alacsonyabb osztályú csapat lenne a helyváltó, azonos osztályú csapatok esetében pedig azt lehetne nézni, hogy a kupán belül már hányszor volt idegenbeli és otthoni mérkőzése. A legnagyobb probléma az lenne ezzel, hogy helyet-időt kéne neki találni, illetve, az erős csapatok nélkülöznék az erős esetleg külföldi

játékosaikat, ám az se lenne baj, ha ezt véletlenül nem a Nagykanizsa vagy a Paks nyerné meg. Nézzük meg, hogy ingyen (vagy olcsón) játszó játékosokkal, külföldiek nélkül, melyik csapat lenne bajnok! Nyilván a kupa presztízse alacsonyabb lenne kezdettől fogva, mint a csapatbajnokságé.

2. 5. Ugyanez Budapesten:

Budapesten a felnőtt bajnokságok legnagyobb rákfenéje a 12-es táblaszám. Emiatt a harmadosztályból eltűnnek csapatok, és nem tudnak új csapatok jelentkezni, hiszen ha már a legalsó osztályban 12 játékost kell tudni leültetni, akkor az azt jelenti, hogy az újonnan belépő csapatnak 20 játékosal kell bírnia, 14 készlettel és 14 elektromos sakkórával. Javaslatom szerint a budapesti I. osztály mindenképpen az NB2-es bajnokság leültetési szabályaival megegyezően legyen meghirdetve (akár a vendégjátékosok számának további korlátozásával, hiszen nonszensz, hogy nehezebb megnyerni a budapesti első osztályt, mint az NB2 valamelyik közép-magyarországi csoportját), viszont a másodosztályban 10, a harmadosztályban 8 táblás legyen a bajnokság, és legyen egy új, amatőr negyedosztály is meghirdetve. Az amatőr negyedosztály mérkőzései lehessenek külön megállapodás szerint akár hétköznap este is a korábbi V. kerületi csapatbajnokság mintájára, ide nevezhessenek amatőr baráti, egyetemi, munkahelyi társaságok is, és ne feltétlenül vasárnap legyen a forduló, lehessen az a megelőző pénteken vagy a rákövetkező hétfő este is. A budapesti csapatbajnokságok esetén sem látom indokoltnak azt, hogy feljutó bajnokság legyen, mindenki nevezzen oda, ahova akar, és a korábbi évek eredményei alapján kaphassa meg a versenybíróstól az engedélyt a játékra. Amennyiben a táblaszám radikálisan lecsökkenne (10 illetve 8 táblákra), akkor az részben megkönnyítené az olyan csapatok helyzetét, mint a Törekvés, a Pestszentlőrinc, ATTE-ARIS vagy mint a Pestszentimre, melyek ugyan nem végeznek ifjúsági nevelőmunkát és tulajdonképpen kihalás előtt álló nyugdíjasklubok, de az ilyen nyugdíjasklubokat is meg kell becsülni, mert ezek a csapatok is nagyon hasznos részei a budapesti sakkéletnek. Az olyan egyesületek, mint a Kőbánya, Barcza, MTK, Sárkány, melyek másod-harmad- akár negyedik csapatot is indítanak a bajnokságokban, 2-4-6 táblát ezzel elveszítenének, de az amatőr negyedosztályban való játéklehetőséggel (melyet 4-6 táblára képzelek el) visszakapnák. Igaz, értékszám szerzésre az nem lenne jogosult, de játéklehetőséget adna ugyanúgy, ha meg valaki már elég jó ahhoz, hogy legyen értékszáma, előbb-utóbb úgyis lesz.

3) Játékvezetői testület

Már korábban is kezdeményeztem, hogy ne Versenybíróság legyen (amelyet az elnökség nevez ki), hanem független Játékvezetői Testület (ezt budapesti szinten is meg lehet valósítani). Sokkal fontosabb a sakktársadalom minden szintjének a döntéshozatalba való bevonása, mint az, hogy az elnökség szoros felügyeletet gyakoroljon a versenybíróság felett, főleg úgy, hogy a Versenybíróság döntéseit felül tudja bírálni. Elképzelésem szerint mindenki, aki versenybírói tevékenységet szeretne az ország területén végezni, kötelezően be kell lépnie ebbe a testületbe (minimális tagdíj megfizetése mellett, mely megfizetése alól az FA és IA bírók mentesülnének, nekik csak évente meghosszabbított szándéknyilatkozat leadása lenne szükséges, hogy tagok szeretnének maradni). A testület a saját tagjai közül választaná ki a versenybíróság tagjait, illetve, továbbra is tartom, hogy egy szűk „senior versenybírói kar” kiválasztása is szükséges lenne a tapasztalt versenybírók közül, akik egyfajta „areioszpagoszként” versenybírói felügyeleti tevékenységet is ellátnának az aktív bírászkodás mellett, azaz játékvezető-ellenőrök lennének. (Ez működik a fociban és más sportokban is: amikor a bíró már nem képes a megfelelő futásmennyiséget leadni, akkor játékvezető-ellenőr lesz belőle.) Szintén a senior versenybírók lennének azok, akiknél tanulni lehetne a kezdő bíróknak.

Azért is tartom fontosnak a játékvezetői testület felállítását, mert így még egy demokratizált döntéshozatali fórum jönne létre. A Játékvezetői Testület vezetősége hirdetné meg a versenybíró-képzéseket, állítana össze szakmai anyagokat, és akár még hírlevelet is publikálhatna az érdeklődőknek az MSSZ felületein.

4) Ifjúsági versenyek

4. 1. Országos ifjúsági egyéni bajnokság

Évek óta hangoztatom, hogy az egyéni bajnokság rendszere reformra szorul. A jelenlegi, bejutásos és utána körmérkőzéses rendszer nem előrelépés, hanem visszalépés volt egy letűnt korhoz, ekképpen nem hogy segítette volna az ifjúsági sakkozást, de hátráltatta. Nem amiatt volt régen a magyar ifjúsági sakk jobb, nem amiatt értek el jobb eredményeket régen ifistáink, mert körmérkőzéses rendszerben dőlt el az országos bajnoki cím, hanem amiatt, mert akkor a

magyar ifjúsági sakkozók relatíve jobbak voltak a világhoz képest; ám a világ azóta ellépett mellőlünk. Az orosz-ukrán-örmény-azeri dominancia mellé felléptek a kínaiak, indiaiak, amerikaiak, s most már az üzbégek is; nagyon erőssé vált a korábban lenézett nyugat-európai utánpótlás, egyszerűen le vagyunk maradva. A körmérkőzéses versenyeken való sikeres szerepléshez más képességekre van szükség (elsősorban hatalmas megnyitási és személyre szabott készülésre és jó versenytaktikára, kis szerencsére is), mint egy erős nyílt openen való sikeres szereplésre (itt rugalmasság, széles megnyitási repertoár, küzdőképesség, fizikai állóképesség, a középjátékok ismerete). Nyílt versenyeken gyakran olyan 1800-assal kerül szembe a magyar 2200-as gyerek, akinek még partija sincs, vagy akinek a neve alapján nem lehet készülni, miközben csak a nyitást játssza 1800-as szinten, a középjátékot meg végjátékot 2300-as szinten nyomja, és csak amiatt nem szerzett több élőt, mert ezt az 1800-at is egy évvel korábban az akkori világbajnokságon szerezte, mert a saját országában nem rendeznek nemzetközi versenyeket.

Mindenképpen szükséges tehát az open rendszerre való visszatérés, a körmérkőzéses rendszer zsákutca, a múltba való visszamenekülés a jelen kihívásai elől.

Egy 7 napos nyílt országos döntőt viszont nem mindenki tudna megfizetni, vagy akarna egyáltalán csak részt venni azon. Így azt gondolom, hogy a feltámasztandó régiós sakkiskoláknak lenne a feladata régiós elődöntő megszervezése (tehát ha például lenne hat-hét régió, akkor hat-hét elődöntő lenne). Mindenki részt vehetne a saját, anyaegyesületi versenyengedély szerinti régiójában, illetve egy tetszőleges, szabadon választott régióban, és bármelyikről kvalifikálódhatna. Ennek az indoklása az, hogy nem csak az lehet, hogy nem a lakhelyéhez közelre szól a versenyengedélye, de az is, hogy pont az elődöntő idején matekverseny van, iskolai kirándulás van, pont az idő alatt beteg, adjuk meg a lehetőséget több helyen való elindulásra. Egy 7 fordulós régiós bajnokság le tud menni maximum 4 nap alatt, akár két hétvégére van szervezve, akár egy hosszú hétvégére, de akár egyetlen hétvégén is (ha az mondjuk 5 fordulós). Minden régióból és minden korosztályból 3-4 gyerek jutna tovább az országos döntőre, ahova meg lenne hívva a korosztály 3 legmagasabb élős gyereke (az elmúlt mondjuk 4 hónap élőpontja alapján) és a tavalyi első 3 helyezett (ha a kettő átfedi egymást, akkor csak ők hárman). Összességében minden korosztályból pontosan 24 gyerek játszhatna (nyilván U8, U16 és U18-as mezőnyökben se fiú, főleg nem lány nem lenne ennyi, de ennyinek lenne helye), így bejutásos lenne a verseny, azaz, szűrt mezőny is lenne, de nem körmérkőzéses,

hanem nyílt open, és a régiós rendszer miatt közeli elődöntővel, amelyik nem jelentene akkora anyagi megterhelést a szülőkre, egyesületekre.

4. 2. Országos diákolimpiák

Tökéletesen egyetértek azzal, hogy szét van választva 10 év felett a mezőny profi-amatőr rendszerre, de nem önmagában az értékszámnak kéne lennie a meghatározó szétválasztó elvnek. Egy 1300-as 12 éves már „komoly”, de egy 1300-as 18 éves teljesen komolytalan.

Ekképpen a szétválasztást értékszámhatár alapján tenném meg:

U8, U10: nincs

U12: amatőr 1199-ig / profi 1200-tól

U14: amatőr 1399-ig / profi 1400-tól

U16: amatőr 1599-ig / profi 1600-tól

U18: amatőr 1799-ig / profi 1800-tól

Lányoknál 100 élővel minden kisebb.

4. 3. Országos egyéni openek

A 2200-2500-as játékosoknak viszonylag nehéz versenyt találni Magyarországon. Vannak a fizetős körmérkőzések, de nagy nyílt openek viszonylag ritkák. Mindenképpen erre is megoldást kell találni, hogy a 2200-as szintet elérő sakkozók tovább versenyezhesenek, és ne csak külföldön, az erősen korlátozott partiszámot adó csapatbajnokságon vagy fizetős körmérkőzésekben kerülhessenek össze komoly játékosokkal. Esetleg egy Nyílt Open Grand Prix-sorozat megszervezése (melyről az U20 meghívásos Junior bajnokságra kvalifikációt lehetne szerezni) felmerülhetne.